

Med en offentlig repræsentant har man også et bestyrelsesmedlem, der ikke har økonomiske interesser i selskabet, og som derfor har mulighed for at se dispositionerne mere objektivt, herunder også forholde sig til lovgivningens forskellige bestemmelser om finansielle virksomheders virke.

Det er vanskeligt at læse ud af lovforslaget og bemærkningerne, om SF mener, at der skal ske en realitetsændring i den måde, de offentlige repræsentanter fungerer på i dag i den finansielle sektor, idet der står, at de offentlige repræsentanter fortsat skal have samme rettigheder og pligter som de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

Det indebærer jo bl.a., at man i forbindelse med formodet lovovertrædelse skal rette henvendelse til Finanstilsynet, og har det offentliges repræsentant den opfattelse, at der generelt er mangler i lovgivningen eller lignende mere generelle forhold, som man erfarer som bestyrelsesmedlem, har man allerede i dag mulighed for at rette henvendelse til erhvervsministeren med sin holdning.

Jeg har vanskeligt ved at se, at man kan komme længere uden at ændre det fundamentale, nemlig at de offentlige repræsentanter har samme rettigheder og samme pligter som de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

En anden del af lovforslaget indebærer, at der skal offentlige repræsentanter i moderselskaber til finansielle virksomheder. I Socialdemokratiet har vi sympati for princippet i dette forslag, men er lidt tvivlende over for, om der her i virkeligheden er tale om et slag i luften. Mig bekendt er de moderselskaber, der optræder i den finansielle sektor, også selv finansielle virksomheder og er dermed allerede omfattet af reglerne om offentlige repræsentanter.

Men det vil jo være muligt under udvalgsbehandlingen at få nærmere beskrevet, om vi har fået et hul i kraft af ejerforholdenes udvikling i den finansielle sektor, som vi bør se lidt nærmere på, men det er ikke vores umiddelbare forventning.

Socialdemokratiet afviser altså lovforslaget med den hovedbegrundelse, at der med forslaget ikke kan opnås nogen realitetsændring, der samtidig er forbedring.

Så skal jeg gøre opmærksom på, da hr. Bjørn Elmquist fra Det Radikale Venstre ikke kan være til stede, at dette også dækker Det Radikale Venstres holdning.

Pia Larsen (V):

Venstre kan ikke støtte SF's forslag om at give en særlig orienteringspligt for ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer i finansielle institutter. Det kan vi ikke, fordi vi mener, at de muligheder, der er for de offentlige repræsentanter i dag, er fuldt ud tilstrækkelige i deres virke som bestyrelsesmedlemmer.

Som erhvervsministeren sagde, eksisterer der i dag de samme rettigheder og pligter for offentlige repræsentanter som for andre bestyrelsesmedlemmer, og det ønsker Venstre ikke at lave om på. I forvejen er der tilstrækkelig meget tvivl om, hvorvidt de offentlige repræsentanter overhovedet kan fungere tilfredsstillende ud fra den opfattelse, der måtte være i befolkningen af, hvilke pligter der måtte være i kraft af det hverv, man besidder som offentlig repræsentant.

Det er jo sådan, at netop når man har de samme rettigheder og pligter som andre bestyrelsesmedlemmer, har man også adgang til at få indført i bestyrelsesmødereferatet, hvis der er truffet beslutning i bestyrelsen om noget, man ikke er enig i, og det samme bestyrelsesmødereferat gennemlæses af både den interne og den eksterne revision og af Finanstilsynet.

Derfor mener jeg, at det i lige så høj grad er den interne og den eksterne revisions og Finanstilsynets opgave at tage vare på de særmeldinger – hvis man kan kalde det sådan – som måtte være kommet fra især en offentlig repræsentant i et finansielt institutts bestyrelse.

Hvis revisionen eller Finanstilsynet ikke gør dette, er der jo den mulighed, som jeg mener skal bruges i yderste nødsfald, at man kontakter Finanstilsynet eller erhvervsministeren, selv om jeg må give erhvervsministeren ret i, at den offentlige repræsentant ikke skal arbejde på erhvervsministerens kontor, men i bestyrelsen på lige fod med de andre.

Jeg mener også, at det vil være u hensigtsmæssigt, hvis man får en slags a- og b-bestyrelsesmedlemmer, således at de aktionærvalgte bestyrelsesmedlemmer – hvis man kan kalde dem sådan – holder separate møder uden om den offentlige repræsentant, og det vil vel i virkeligheden også være ulovligt.

Derfor mener Venstre, at dette forslag er en markering af, at man ønsker, at der skal være større offentlighed om bankbestyrelsernes arbejde. Det ønsker Venstre ikke, så vi afviser forslaget.